

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.1.2019 r.
COM(2019) 13 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

SPRAWOZDANIA KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 511/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków zapewniających zgodność użytkowników w Unii z wymogami wynikającymi z Protokołu z Nagoi dotyczącego dostępu do zasobów genetycznych oraz uczciwego i sprawiedliwego podziału korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów

Załącznik

Informacje ogólne na temat sprawozdania, o którym mowa w art. 16 ust. 1

rozporządzenia (UE) nr 511/2014

Międzynarodowe zobowiązania wynikające z protokołu z Nagoi

Protokół z Nagoi jest porozumieniem międzynarodowym, które przyjęto w październiku 2010 r.¹ z myślą o osiągnięciu trzeciego celu Konwencji o różnorodności biologicznej², jakim jest uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych. Zgodnie z przewidywaniami korzyści będą ukierunkowane, a zatem przyczynią się do osiągnięcia pierwszego i drugiego celu CBD, jakimi są ochrona różnorodności biologicznej i zrównoważone użytkowanie jej elementów.

Za pomocą protokołu ustanowiono wspólne ramy zasad i działań w zakresie dostępu do zasobów genetycznych oraz podziału korzyści wynikających z ich wykorzystywania (zwanych potocznie dostępem i podziałem korzyści). Protokół z Nagoi obejmuje trzy rodzaje działań: działania w zakresie dostępu, podziału korzyści i środki zapewniające zgodność. Wszystkie strony protokołu mogą podejmować działania w zakresie dostępu, korzystając ze swoich suwerennych praw do zasobów genetycznych, jednocześnie mając na uwadze określone w protokole wymogi dotyczące takich działań (jasne, przejrzyste, uczciwe i nieprzypadkowe procedury dostępu itp.). Działania w zakresie dostępu powinny określać warunki uzyskania zgody po uprzednim poinformowaniu (PIC) od państwa będącego dawcą zasobów oraz sposób ustalenia wzajemnie uzgodnionych warunków podziału korzyści między dawcami i użytkownikami zasobów genetycznych. Umowy (wzajemnie uzgodnione warunki) obejmują drugi rodzaj działań, tj. podział korzyści, który podlega prawu zobowiązań. Trzeci rodzaj działań dotyczy wprowadzenia środków zapewniających zgodność, co stanowi zobowiązanie w ramach protokołu. Każda ze stron musi podejmować odpowiednie, skuteczne i proporcjonalne działania legislacyjne, administracyjne lub polityczne w celu zapewnienia, aby dostęp do zasobów genetycznych wykorzystywanych w jej jurysdykcji był zgodny z PIC i wzajemnie uzgodnionymi warunkami, zgodnie z wymogami krajowego prawodawstwa w zakresie dostępu i podziału korzyści państwa będącego dawcą zasobów. Celem wsparcia przestrzegania wymogów strony muszą podjąć odpowiednie działania na rzecz monitorowania wykorzystywania zasobów genetycznych. W tym kontekście strony wzywa się do ustanowienia punktów kontrolnych w celu gromadzenia odpowiednich informacji na temat PIC i wzajemnie uzgodnionych warunków. Informacje te przekazuje się do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści („ABS-CH”)³ oraz do państwa będącego dawcą zasobów. ABS-CH jest platformą informatyczną, na której strony zamieszczają

¹ Protokół o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów został przyjęty dnia 29 października 2010 r. w Nagoi (Japonia) podczas dziesiątego posiedzenia Konferencji Stron CBD i wszedł w życie 12 października 2014 r., <http://www.cbd.int/abs/>

² Konwencja o różnorodności biologicznej ONZ przyjęta w 1992 r. w Nairobi i otwarta do podpisu podczas Szczytu Ziemi w Rio (w dniu 5 czerwca 1992 r.). Unia Europejska zatwierdziła CBD decyzją Rady z dnia 25 października 1993 r. dotyczącą zawarcia Konwencji o różnorodności biologicznej; Dz.U. L 309 z 13.12.1993, s. 1 - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:31993D0626>.

³ Art. 14 protokołu.

informacje na temat wszystkich odpowiednich działań legislacyjnych, administracyjnych i politycznych, jak np. prawa dotyczące dostępu, pozwolenia wydane przez dane państwo (zamienione w uznane międzynarodowe świadectwo zgodności), informacje dotyczące monitorowania wykorzystywania zasobów genetycznych (zamienione następnie w komunikaty z punktów kontrolnych), informacje na temat właściwych organów krajowych itp. ABS-CH umożliwia wymianę odpowiednich informacji między wszystkimi zaangażowanymi podmiotami.